

Mfv.III.10.515/2014/4.

A Kúria a dr. Petrássy Miklós ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága alperes ellen társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata iránt - mely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott a főosztályvezető által képviselt Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal beavatkozott - a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.1280/2012/33. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.1280/2012/33. számú ítéletének a felperes által 2012. január 1-től igényelt ellátásra vonatkozó, a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott rendelkezéseit nem érinti, egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt napon belül - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 2011. december 15-én rokkantsági nyugdíj iránti igénybejelentést terjesztett elő. Az alperes 2012. január 24-én -

az időközben hatályba lépett, a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (Mmtv.) 30. § (3) bekezdésében írt kötelezettsége alapján - tájékoztatta a felperest, hogy 2012. január 1-jétől új ellátásforma került bevezetésre, a megváltozott munkaképességű személyek a rehabilitációs hatóság komplex minősítése keretében adott rehabilitációs javaslattól függően rehabilitációs ellátásra, vagy rokkantsági ellátásra szerezhetnek jogosultságot. A tájékoztatás tartalmazta azt is, hogy a felperes által korábban igényelt rokkantsági nyugellátás megállapítására 2012. január 1-jétől nincs lehetőség, az Mmtv. 30. §-a alapján a felperes az eljárás alatt nyilatkozhat arról, hogy az új típusú ellátásokra is fenntartja-e a kérelmét. Amennyiben a kérelmét fenntartja, akkor - jogosultsága esetén - a 2011. december 31-éig terjedő időtartamra az igényelt ellátást a 2011. december 31-én hatályos szabályok szerint, a 2012. január 1-jét követő időszakra pedig rokkantsági, vagy rehabilitációs ellátást kell megállapítani. Az alperes felhívta a felperest, hogy tizenöt napon belül nyilatkozzék, továbbra is fenntartja-e a kérelmét, egyidejűleg felhívta a figyelmét arra is, hogyha a kérelmét nem tartja fenn, vagy határidőben nem nyilatkozik, úgy a 2012. január 1. előtt igényelt ellátását - a jogosultsági feltételek fennállása esetén - a 2011. december 31-éig terjedő időtartamra kell megállapítani.

A felperes 2012. január 27-én „a 2011. évi CXCI. törvény rendelkezéseinek ismeretében” felvezetéssel elkészített formanyomtatványon - az ott feltüntetett lehetőségek közül választva („a) komplex felülvizsgálatomat kérem, b) rehabilitációs kártyát igényelek”) - úgy nyilatkozott, hogy a komplex felülvizsgálatát kéri.

Az NRSZH Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága Fővárosi Kirendeltsége 2012. február 22-én - az alperes megkeresése alapján - szakhatósági állásfoglalást adott ki, az állásfoglalást az NRSZH szakértői bizottságának azonos napon kelt szakvéleményére alapozta. Az elsőfokú szakértői bizottság a felperes vizsgálatát 2012. január 30-án végezte el, a szakvélemény szerint a bizottság az alperes kezdeményezésére saját jogú rokkantsági/baleseti rokkantsági ellátáshoz készítette a véleményt, a megválaszolandó kérdés az egészségkárosodás kezdő időpontja volt. Az orvosi bizottság a szakvéleményben rögzítette, hogy a felperes „kombinált érték alapján számított össz-szervezeti egészségkárosodása” 43 %, egészségi állapota 57 %, rehabilitálható, foglalkoztatási rehabilitáció nem javasolt, foglalkoztathatósága rehabilitációval helyreállítható, azonban egyéb körülményei miatt a foglalkoztatási rehabilitációja nem javasolt. A szakvélemény tartalmazta azt is, hogy a felperes állapota alapján B2 minősítési csoportba tartozik. A szakvélemény alapján az NRSZH azonos tartalommal adta ki a szakhatósági állásfoglalását, amelynek indokolásában a szakértői

szerv eljárását szabályozó rendelkezésként az NRSZH-ról, valamint eljárásának részletes szabályairól szóló 331/2010. (XII.27.) Korm. rendelet (Kr1.) jelölte meg, és rögzítette azt is, hogy a „minősítés szakmai szabályait a Nemzeti Erőforrás Miniszter 7/2012. (II.14.) rendelete szabályozza”.

Ezt követően az alperes 2012. április 17-én hozta meg határozatát, amelyben a felperes rokkantsági nyugdíj iránti kérelmét az NRSZH elsőfokú bizottságának szakhatósági állásfoglalására, a felperes 43 %-os össz-szervezeti egészségkárosodására hivatkozva elutasította. Az indokolás szerint a szakhatóság állásfoglalását a közigazgatási és hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 44. §, 45. §, és 45/A. §-a alapján adta ki, a szakértői szerv eljárásának szabályait a Kr.1., szakmai szabályait és az értékelés kritériumait az „Irányelvek a funkcióképesség, a fogyatékoság, és a megváltozott munkaképesség véleményezéséhez”, illetve „A funkcióképesség, fogyatékoság, és az egészség nemzetközi osztályozása (FNO)” szabályozza. A határozat indokolása szerint a szakhatóság az állásfoglalása rendelkező részében figyelembe vette a rehabilitációs járadékról szóló 2007. évi LXXXIV. törvény (Rjtv.) 1. § a) pontját az egészségkárosodásról, 1. § d) pontját a rehabilitációról, 1. § e) pontját a szakmai munkaképességről, a 6. § (1) bekezdés a) - c) pontjait, valamint a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) 36/A. § (1) bekezdés a) - b) alpontját, és a 36/E. § (1) bekezdését.

Az alperes határozatában idézte a Tny. 36/A. § (1) bekezdését, 24. §-át, utalt az Rjtv. 1. §-ára, majd az igényt azzal az indokkal utasította el, hogy a felperes egészségkárosodása nem éri el a jogszabályban meghatározott legalább 50 %-os mértéket.

A felperes a fellebbezésében - utalva arra, hogy 2008. szeptember 15-étől 2011. szeptember 14-éig 54 %-os össz-szervezeti egészségkárosodással rendelkezett - vitatta a 2012. január 30-i vizsgálata eredményeként megállapított 43 %-os össz-szervezeti egészségkárosodási mértéket.

A másodfokú társadalombiztosítási szerv 2012. május 16-án - az elsőfokú szervvel azonosan - a szakhatóság eljárását kezdeményezte az NRSZH-nál. A megkeresésben rögzítette, hogy az állásfoglalást a felperes 2011. december 15-i igénybejelentése alapján, rokkantsági nyugdíj ügyben, fellebbezési eljárásban, a felperes egészségkárosodása, egészségi állapota és rehabilitálhatósága tisztázása érdekében kéri.

Az NRSZH másodfokú bizottsága az elsőfokú szakvéleménnyel egyezően rögzítette, hogy a véleményezési jogcím „saját jogú (...) rokkantsági/baleseti, rokkantsági ellátáshoz”, az általa

megválaszolandó kérdés „az egészségkárosodás kezdő időpontja”, a „kombinált érték alapján számított össz-szervezeti egészségkárosodás” 46 %, az egészségi állapot 54 %, a rehabilitálhatóság és a minősítési csoportba sorolás körében pedig az elsőfokú bizottsággal egyező véleményt adott. A szakvélemény alapján az NRSZH a szakvéleménnyel azonos szakhatósági állásfoglalást adott ki, annak indokolásában az irányadó jogszabályokat is azonosan határozta meg.

Ezt követően a másodfokú társadalombiztosítási szerv a 2012. június 29-én kelt határozatával az elsőfokú határozatot - a Tny. 36/A. § (1) bekezdésére, az NRSZH másodfokú bizottságának szakhatósági állásfoglalására, és arra hivatkozva, hogy a felperes a 46 %-os egészségkárosodására tekintettel nem rokkant - helybenhagyta.

A felperes a keresetlevelében a társadalombiztosítási határozatok felülvizsgálatát a Ket. 50. §-a megsértése, az össz-szervezeti egészségkárosodása téves megállapítása, és az Mmtv. 30. § (3) bekezdése megsértésére hivatkozva amiatt kérte, mert a másodfokú hatóság 2012. júniusban már nem létező ellátásról (rokkantsági nyugdíjról) döntött, a felperes 2012. januári nyilatkozata alapján 2011. december 31-éig rokkantsági nyugdíjra, 2012. január 1-jétől pedig rokkantsági ellátásra való jogosultságról kellett volna határozatot hozni, az utóbbi ellátás tárgyában azonban a döntés elmaradt.

A felperes a keresetét az első tárgyaláson módosította. Elsődlegesen az össz-szervezeti egészségkárosodás 50 %-ot elérő mértéke alapján kérte a határozatok hatályon kívül helyezését, másodlagosan - az Mmtv. 30. § (5) bekezdésére utalással - sérelmezte a felperes által kért komplex felülvizsgálat elmaradását, és a 2012. január 1-jétől járó rokkantsági ellátásról való döntéshozatal elmulasztását.

A felperes utóbb - az igazságügyi orvosszakértői vélemény beszerzését követően - keresetét a 20. számú beadványában azzal egészítette ki, hogy a határozatok hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését elsődlegesen a komplex minősítésre vonatkozó részletes szabályokról szóló 7/2012. (II.14.) NEFMI rendelet (NEFMI r.) közigazgatási eljárásban való téves alkalmazása miatt kérte, mert a felperes egészségkárosodását - álláspontja szerint - a 2011. december 31-én „hatályos” 1/2008. SZMM utasítás 2. számú melléklete „Irányelvek” szerinti módszertan alkalmazásával kellett volna értékelni a rokkantsági nyugdíjigény elbírálásához, másodlagosan pedig a felperes 2011. december 15-étől fennálló 50 %-ot elérő egészségi állapota alapján kérte az alperes új eljárásra kötelezését.

A munkaügyi bíróság a másodfokú társadalombiztosítási határozatot

az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte. Az ítéleti érvelés szerint a felperesre az Mmtv. 30. § (5) bekezdését kellett alkalmazni, annak alapján 2011. december 31-éig - a 30. § (5) bekezdés ba) - bd) pontban meghatározott feltételek szerint - rokkantsági nyugdíjra, rendszeres szociális járadékra, vagy átmeneti járadékra való jogosultságát, a 2012. január 1-jétől terjedő időszakra rokkantsági vagy rehabilitációs ellátásra való jogosultságát kellett vizsgálni.

A bíróság elfogadta a felperes azon álláspontját, hogy a rokkantsági nyugdíjra való jogosultságot a 2011. december 31-én hatályos anyagi és eljárásjogi szabályok alkalmazásával kellett elbírálni, beleértve a Tny. 2011. december 31-én hatályos 72. §-a alapján meghatározott módszertant, az „Irányelveket” is.

A bíróság a határozatokat azért helyezte hatályon kívül, mert a közigazgatási eljárásban a felperes egészségkárosodását, egészségi állapotát nem a 2012. február 17-én hatályba lépett NEFMI r. alkalmazásával, hanem a komplex rehabilitációról szóló 321/2007. (XII.5.) Korm. rendelet (Kr.2.) alapján kellett volna vizsgálni. A bíróság szerint nincs olyan jogszabály, amely a NEFMI r-t alkalmazhatóvá tette volna. E jogszabálysértés a határozatok hatályon kívül helyezését indokolja, az alperesnek az elrendelt új eljárás során a felperes rokkantsági nyugdíjellátásra való jogosultságáról a 2011. december 11-én hatályos komplex minősítésre vonatkozó jogszabályi rendelkezések és szakmai módszertan („Irányelvek”) alapján kell döntenie.

A bíróság nem tartotta alaposnak a felperes azon hivatkozását, miszerint az alperesnek a 2012. január 27-én tett nyilatkozat alapján az Mmtv. szerinti ellátások tárgyában is határoznia kellett volna. Az ítéleti érvelés szerint a jogvita tárgyát a rokkantsági nyugdíjigényt elutasító határozatok felülvizsgálata képezte, a felperes új ellátás iránti igényét az alperes külön határozattal is elbírálhatta. A bíróság ugyanakkor megállapította azt is, hogy a társadalombiztosítási szervek jogszabálysértően jártak el, amikor az Mmtv. 30. § (3) bekezdése szerint új igénybejelentésnek minősülő kérelmét figyelmen kívül hagyták, e körben a szerveknek önálló, új eljárásban vizsgálniuk kellett volna, hogy az új ellátás megállapítására fennáll-e a hatáskörük. Álláspontja alátámasztására a bíróság hivatkozott a Kúria Mfv.III.10.840/2012/4. számú határozatára is, majd rögzítette, hogy a felperes által - az alperes tájékoztatására - benyújtott új igénybejelentés alapján a felperes részére 2012. június 1-jétől utóbb rehabilitációs ellátást állapítottak meg, a 2012. január 27-én kelt „igénybejelentés” alapján azonban az első- és a másodfokú szerv sem hozott döntést. Emiatt pedig az alperesnek a bíróság által elrendelt új eljárásban a 2012. január 27-én kelt „igénybejelentés” alapján vizsgálnia kell hatásköre és illetékessége fennállását is,

és a felperes kérelméről, vagy annak áttételéről döntést kell hoznia.

A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak hatályon kívül helyezését, a felperes keresetét elutasító döntés meghozatalát, és a felperes költségekben való marasztalását kérte az Mmtv. 30. § (5) bekezdés b) pont bb) alpontja, és - a konkrét rendelkezés megjelölése nélkül - a NEFMI r. megsértésére hivatkozva.

Álláspontja szerint a Tny. 36/A. § szerinti rokkantsági nyugdíjra való jogosultság elbírálása szempontjából kizárólag az Mmtv. 30. § (5) bekezdés b) pontjában foglalt körülmények vizsgálatánál vehető alapul a NEFMI r. alapján kiadott szakhatósági állásfoglalás. Az első- és a másodfokú szakhatósági állásfoglalások kiadásakor (2012. február 22., illetve 2012. június 8.) már hatályba lépett a NEFMI r., amely a jogosultsági feltételek fennállása esetén 2011. december 31-éig az Mmtv. 30. § (5) bekezdés b) pont bb) alpontjának „felhatalmazása alapján” a Tny. 36/A. § szerinti rokkantsági nyugdíj, és a 2012. január 1-jétől az Mmtv. alapján megállapítható rokkantsági ellátás szakmai szabályait rögzíti.

Az alperes szerint a komplex rehabilitációról kiadott Kr. 2012. január 1-jével hatályát veszítette, így annak rendelkezései a szakhatósági állásfoglalások elkészítésekor nem voltak alkalmazhatók. A felperesre az Mmtv. 30. § (5) bekezdésének átmeneti rendelkezését kellett alkalmazni, mivel a rokkantsági nyugdíjigénye 2011-ben előterjesztése után, 2012. januárjában kelt nyilatkozatában kérelmét továbbra is fenntartotta, és komplex minősítését 2011. december 31-éig nem végezték el. Mindezek alapján tévedett a bíróság, amikor a rokkantsági nyugdíjjogosultság elbírálásához a NEFMI r.-tel szemben az Irányelvek alkalmazását rendelte el.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és az alperes költségekben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint a NEFMI r. - az ítéletben foglaltakon túl - azért sem volt alkalmazható a rokkantsági nyugdíj elbírálása során, mert az a 2012. január 1-jétől hatályos Mmtv. rendelkezéseihez „igazodik”, fogalomrendszere (pl. minősítési kategóriák) a rokkantsági nyugdíjjogosultság körében értelmezhetetlenek. A felperes szerint az új szakmai módszertant - az alperes érvelésével ellentétben - nem az Mmtv. 30. § (5) bekezdés b) pontja, hanem annak a) pontja tekintetében, rokkantsági vagy rehabilitációs ellátás esetében kell alkalmazni.

A felperes utalt arra is, hogy az alperesnek a rokkantsági nyugdíj és az Mmtv. szerinti ellátások szerinti igényt - az Mmtv. 30. §

(3) - (5) bekezdéseinek speciális rendelkezései alapján, a jogerős ítéletben írtakkal szemben - együttesen, egy határozatban kellett volna elbírálnia, arra az alperes rendelkezett hatáskörrel és illetékességgel. Az alperes a perben tévesen hivatkozott arra is, hogy a rokkantsági nyugdíjra jogosító feltételek hiányában az Mmtv. szerinti ellátásokra való jogosultságot nem kell vizsgálni. A rokkantsági nyugdíj egyik feltétele az 50 %-os össz-szervezeti egészségkárosodás, az Mmtv. szerinti ellátásoknál viszont minimum 40 %, a 40 - 49 %-os össz-szervezeti egészségkárosodás az Mmtv. szerinti ellátásokra való jogosultságot nem zárja ki, így az Mmtv. 30. § (5) bekezdése alapján az ellátásokra való jogosultságot külön kell vizsgálni.

A felperes szerint a Kúria jogerős ítéletben hivatkozott határozata a jelen ügyre nem vonatkoztatható, abban az ügyben ugyanis az Mmtv. szerinti ellátások iránti kérelem azért nem volt elbírálható, mert a rokkantsági nyugdíjjogosultság vizsgálata során 2011. december 31-én nem elsőfokú, hanem másodfokú közigazgatási eljárás volt folyamatban.

Végül a felperes hivatkozott arra is, hogy a keresete elutasításának a felülvizsgálati eljárásban nem lehet helye, mert a munkaügyi bíróság a másodlagos kereseti kérelemről nem döntött, annak elbírálásáról az elsődleges kereseti kérelmének helytadó ítéleti rendelkezés hatályon kívül helyezése esetén a munkaügyi bíróságnak kell döntenie.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdésében meghatározott keretek között vizsgálta felül.

A megváltozott munkaképességű személyek társadalombiztosítási ellátásainak átalakítása érdekében megalkotott Mmtv. a Záró rendelkezések 30. § (1) bekezdésében főszabályként úgy rendelkezett, hogy 2012. január 1-től - az ott felsorolt más, korábbi ellátások mellett - rokkantsági nyugdíj nem állapítható meg. A 2012. január 1. előtt igényelt, társadalombiztosítási határozattal még el nem bírált rokkantsági nyugdíj igények esetében a törvényhozó az Mmtv. 30. § (4) bekezdés a) pontjában és az (5) bekezdés b) pontjában lehetővé tette az ellátás e címen való megállapítását is.

Ezen ellátások megállapítása a 2012. január 1-jén folyamatban lévő ügyekben egyrészt attól függött, hogy a rokkantsági nyugdíj iránti kérelmet 2011. december 31-ig előterjesztő igénylők a kérelmüket az

Mmtv. által szabályozott ellátásokra is fenntartották-e. A kérelmüket az új ellátási formára fenn nem tartók esetében az ellátást - a jogosultsági feltételek fennállása esetén - 2012. december 31-ig lehetett csak megállapítani.

Azon rokkantsági nyugdíjat igénylők ellátásának megállapítása, akik kérelmüket az új ellátásokra (rokkantsági vagy rehabilitációs ellátás) is fenntartották, attól függően alakult, hogy komplex minősítésüket 2011. december 31-ig elvégezték-e, vagy arra nem került sor.

Az előbbi csoportba tartozókra az Mmtv. 30. § (4) bekezdése volt irányadó: „ha a kérelmező a (3) bekezdés szerinti nyilatkozatában a kérelmét fenntartja, és 2011. december 31-éig a komplex minősítést elvégezték, a jogosultsági feltételek fennállása esetén

a) a 2011. december 31-éig terjedő időszakra I., II., III. csoportos rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjat, rendszeres szociális járadékot, átmeneti járadékot kell megállapítani a 2011. december 31-én hatályos szabályok szerint". Az Mmtv. 30. § (4) bekezdés b) pontjában a törvényhozó az Mmtv. hatályba lépésekor rokkantsági nyugdíjban, vagy más, egészségkárosodáson alapuló ellátásokban részesülő személyek 2012. január 1. utáni ellátásáról (az ellátások rokkantsági vagy rehabilitációs ellátáskénti továbbfolyósításának feltételeiről) rendelkezett.

A felperes a 2012. január 27-én kelt nyilatkozatában korábbi kérelmét az új ellátásokra is fenntartotta, komplex minősítését azonban 2011. december 31-ig nem végezték el, ezért ügyében az Mmtv. 30. § (5) bekezdését kellett alkalmazni. A Kúria itt rögzíti, hogy a felperes 2012. január 27-i nyilatkozatát az alperes téves, tartalma szerint az Mmtv. 30. § (4) bekezdés a) pontján alapuló tájékoztatására tette meg.

Az Mmtv. 30. § (5) bekezdés szerint „ha kérelmező a (3) bekezdés szerinti nyilatkozatában a kérelmét fenntartja, és 2011. december 31-éig a komplex minősítést nem végezték el, a jogosultsági feltételek fennállása esetén

a) a 2012. január 1-jétől terjedő időszakra rokkantsági ellátást vagy rehabilitációs ellátást kell megállapítani,

b) a 2011. december 31-éig terjedő időszakra

ba) rendszeres szociális járadékot, átmeneti járadékot kell megállapítani, ha a kérelmező foglalkoztathatósága rehabilitációval helyreállítható, vagy egészségi állapota alapján foglalkoztathatósága rehabilitációval helyreállítható, azonban a komplex minősítés szakmai szabályairól szóló rendeletben meghatározott egyéb körülményei miatt foglalkozási rehabilitációja nem javasolt,

bb) III. csoportos rokkantsági nyugdíjat kell megállapítani, ha a kérelmező tartós foglalkozási rehabilitációt igényel, vagy egészségi állapota alapján tartós foglalkozási

rehabilitációt igényel, azonban a komplex minősítés szakmai szabályairól szóló rendeletben meghatározott egyéb körülményei miatt foglalkozási rehabilitációja nem javasolt,

bc) II. csoportos rokkantsági nyugdíjat kell megállapítani, ha a kérelmező kizárólag folyamatos támogatással foglalkoztatható, és

bd) I. csoportos rokkantsági nyugdíjat kell megállapítani, ha a kérelmező egészségkárosodása jelentős és önellátásra nem vagy csak segítséggel képes".

A fent ismertetett szabályozásból látható, hogy a törvényhozó az Mmtv. 30. § (4) bekezdése és a 30. § (5) bekezdése hatálya alá tartozó személyek körére eltérő szabályozást alkotott: az első körbe tartozók esetében, tehát akiknek a komplex minősítését 2011. december 31-ig elvégezték, kifejezetten előírta a korábbi igényeknek a 2011. december 31-én hatályos szabályok szerinti elbírálását [30. § (4) bekezdés a) pont], míg azoknál a személyeknél, akiknek a komplex minősítése nem történt meg, ilyen rendelkezéssel nem élt, az ő esetükben a komplex minősítés szakmai szabályairól szóló rendelet alkalmazásával rendelte elbírálni a jogosultságot [30. § (5) bekezdés b) pont]. Ezt az értelmezést támasztja alá az Mmtv. 30. § (5) bekezdés b) pont bb) alpontjának szóhasználata is, amely a 2011. december 31-ig terjedő időszakra megállapítható III. csoportos rokkantsági nyugdíjra való jogosultság kritériumait a NEFMI r.-ben foglaltakkal azonosan határozza meg.

Az ismertetett szabályozásból az következik, hogy a törvényhozó a 2011. december 31. előtt rokkantsági nyugdíjigényt előterjesztő, a szabályozás változásával érintett jogalanyok rokkantsági nyugdíjra való jogosultságát a jogalanyok nyilatkozatától és a komplex minősítés 2011. december 31-ig történő elvégzésétől függően rendelte a korábban hatályos jogszabályok és szakmai szabályok (Tny. 36/A. §, Irányelv, stb.), vagy az új jogszabályok [Mmtv. 30. § (5) bekezdés b) pont, NEFMI r.] alkalmazásával elbírálni (ennek során a gyakorlatban jogalkalmazási problémát csak a NEFMI r. későbbi, az Mmtv. hatályba lépése utáni megalkotása és 2012. február 17-i hatályba lépése okozott).

Az Mmtv. 30. § (5) bekezdés b) pont bb) alpontja tehát egy korábbi időszakra igényelt ellátásra való jogosultságot utóbb hatályba lépett jogszabályok alkalmazásával rendelt elbírálni, ami azt is jelenti, hogy a rendelkezés visszamenőleges hatályú. [Ez a szabályozási megoldás, tekintve, hogy annak alkalmazása az érintett jogalanyok rendelkezésén, az Mmtv. 30. § (3) és (5) bekezdésében szabályozott nyilatkozatán alapult - a Kúria álláspontja szerint - nem sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből származó a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmát.]

A Kúria az Mmtv. 30. § (5) bekezdés b) pont bb) alpontja és a NEFMI r. alperes által állított megsértését a fentiek ellenére nem tartotta megállapíthatónak. A társadalombiztosítási szervek határozataikat kizárólag a Tny. 36/A. § (1) bekezdés a) pontjára alapították, a rokkantsági nyugdíj igény elutasításáról a felperes 50%-ot el nem érő egészségkárosodása miatt döntöttek. az Mmtv. 30. § (5) bekezdés b) pontját nem alkalmazták, az abban írt feltételek teljesülését nem vizsgálták. A felperes a perben a Tny. 36/A. § (1) bekezdése alkalmazását nem tette vitássá, rokkantsági nyugdíjigénye elutasítását - az egészségkárosodás mértékének téves meghatározása mellett - az értékelésre irányadó új jogszabály, a NEFMI r. alkalmazása miatt is sérelmezte. A munkaügyi bíróságnak ezért a társadalombiztosítási határozatot - a kereseti kérelem korlátai között - a Tny. 36/A. § (1) bekezdés a) pontjában írt feltétel (50%-ot elérő egészségkárosodás) fennállása és az annak meghatározására irányadó szabály alkalmazása körében kellett felülvizsgálnia.

A Tny. - társadalombiztosítási szervek által alkalmazott - 36/A. § (1) bekezdés a) pontjában írt feltételek vizsgálatára a NEFMI r., ez irányú jogszabályi rendelkezés hiányában nem lehetett irányadó, ennek ellenére a társadalombiztosítási szervek a NEFMI r. szerinti vizsgálati eredményeket tartalmazó szakhatósági állásfoglalásokra alapították határozataikat. Ezért a munkaügyi bíróság érdemben helyesen döntött a határozatok hatályon kívül helyezéséről és - az egészségkárosodás 2011. december 31-én irányadó jog- illetve szakmai szabályok alapján történő vizsgálatának előírásával - az alperes új eljárásra kötelezéséről.

Mindezek alapján a Kúria jogerős ítéletet a rokkantsági nyugdíjra vonatkozó rendelkezése körében - a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával, az indokolás részbeni módosításával - hatályában fenntartotta, egyebekben, tekintve, hogy a felperes 2012. január 1. utáni időszakra vonatkozó igénye tárgyában hozott rendelkezést a felek felülvizsgálati, csatlakozó felülvizsgálati kérelemmel nem támadták, nem érintette.

Az alperes a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékéről a Tny. 81. §-a alapján határozott.

Budapest, 2015. március 16.

Dr. Zánthy János s.k. a tanács elnöke, dr. Magyarfalvi Katalin

s.k.előadó bíró, dr. Farkas Katalin s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

Nné

tisztviselő